

шарени коси, à la Шеферъ (срв. Pruchensky и проф. на гимн. акад. Javůrek), живи, черни езуитски очи. Приказвахме за Со-

Др. Цанковъ

фия, за вакъфската комисия, наблъ-
гаше за пренасянето на турските
архиви въ България, било чрезъ
агентството или чрезъ Нихадъ—това
вече стана. — Махмудъ Недимъ да
подпишелъ за вакъфцитъ. Пощен-
скиятъ еврейнъ — директоръ билъ
frank. По линията Ломъ — София
180 коня. — Съ Стоилова приказвах-
ме по разни въпроси. — На 12 часа
дипломатитъ се представи на кня-
за. Говорихъ съ Груича (уволнението
на генерала Протичъ).

За малко отскочихъ въ канцела-
рията, гдето бѣше Кароловъ. Обѣдъ.
После отидохъ въ княжеската кан-
целария — тамъ бѣше Масаловъ. Диктуваше на Nogguer фран-
цузко съобщение за пристигането на княза. Отъ 4—8 ч. съ
Хранова и Агура написахъ всичко, моя е удовната статия за
парламентаризма и външната политика. Съобщение въ пе-
чатницата за тронната речъ, презъ нощта трѣбва да
бѣде готова, министерски съвѣщания и депутатски събрания.
— Следъ вечеря потърсихъ Стоилова, ала нѣмаше го въ кѣщи
— цѣла нощъ е билъ съ министритъ у Климента; Nogguer
стоялъ въ канцеларията до 2 и пол. часа следъ полунощъ.
Travail forcé [усилена работа]. Азъ между това на 10 ч. оти-
дохъ да спя.

3 априлъ, сѣбота. Сутринята ходихъ въ печатницата;
тронната речъ е кѣса, скоро ще бѣде готова. У Стоилова.
Днесъ при княза били Начовичъ (външната политика), владици-
тѣ, Цанковъ, Нихадъ. — Разговаряхъ въ княжеската канцелария
съ Цанкова (Стоиловъ му говори за миналата криза) — за
Миклошича на 1852 г., за неговата печатница 1852—7 г., по
училищния въпросъ (той е автономистъ), неговиятъ ма х а л е н-
ски (!) общински проектъ. Падането на Биконсфилда, печал-
ба за България; Стоиловъ, Цанковъ и азъ мислимъ, че ostru-
melische Wirren unausweichlich, unser Einrücken [неизбѣжни
сѣ безредицитъ въ Източна Румелия, нашето нахлуване]. — Ко-
гато Цанковъ се качи горе, дохажда Икономовъ. Нека князътъ
да не отварялъ самъ Народното събрание, още утре щѣло да
има страшни „гюрюлти“. Опозицията била решила да из-
бере пакъ Каравелова за председателъ, още въ първото за-
седание щѣла да протестира предъ Европа — като продъл-
жение на несправедливо разтуреното първо Събрание. Досега
имаше доста надежда, миролюбиви тенденции, отъ пристига-
нето на Каравелова и Стамболова, обаче, настана обратъ,